

"תחת אשר לא עבדת
את ה' אלקיך
בשמחה ובטוב לבב"

(דברים כ"א י')

פרשת
ני תבוא

נקודה שבועית

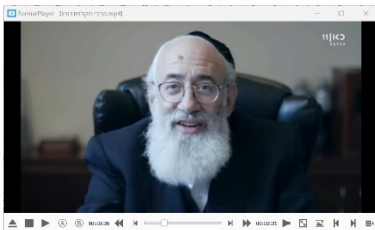
רעיון לשיח חינוכי חברתי מתוך הפרשה

בשמחה תמיד

שאלת חשיבה: מהי המשמעות של "להאכיל את הזאב"? תנו דוגמה מהחיים. סבב שיתוף בתגובות.

מסקנה: אם שמחה היתה רק תוצאה של נסיבות, של גורמים חיצוניים, אז באמת אי אפשר היה לצוות עלינו לשמוח, כי זה תלוי במה שקרה לנו. אבל שמחה היא תוצאה של מחשבה, ושל בחירה כיצד לראות את המציאות – ואז אפשרי לשמוח בכל מצב.

סרטון: סיפור על הרבי מקלויזנבורג ([קישור <<<](#))

האדמו"ר מקלויזנבורג (רבי יקותיאל יהודה הלברשטאם) איבד בשואה האיזמה את כל משפחתו ובני קהילתו. הוא שרד את הזוועות, תוך שהוא מחזק ומעודד את היהודים שהיו סביבו. מיד עם תום המלחמה המשיך בפועליו הרבים, הקמת קהילות ומוסדות תורה בחו"ל ובארץ.

שאלה: מה ניתן ללמוד מהסיפור?

אנחנו נמצאים ערב הימים הנוראים. ימים של רצינות וכובד ראש, אבל גם בימים אלו, הקב"ה אומר לנו: "עבדו את ה' בשמחה". הציפיה לר"ה – יום המלכת ה', וליום הכיפורים – יום הרחמים והמחילה על העוונות, היא בבחינת "וגילו ברעדה", אנחנו לא עצובים ולא מיאשים אלא שמחים על הזכות ועל ההזדמנות להתקרב לה'.

סבב סיכום: חשבו על חמישה דברים שגורמים לכם לשמוח.

פתיח: דף 4A לבן ריק, ובמרכזו נקודה שחורה קטנטנה. **שאלה:** מה אתם רואים פה? **תשובה:** נקודה שחורה. אבל הרי יש כאן דף, ש-99.9% ממנו לבן. איך ייתכן שמה שכולם רואים זה דווקא את הנקודה השחורה, ולא את הדף הלבן??? המציאות שלנו מורכבת מהרבה צבעים ואנחנו בוחרים מה לראות. בפרשת ני תבוא נכתבו קללות קשות ואיומות. והפסוק מביא הסבר, למה מגיעות הקללות הללו: **"ובאו עליך כל הקללות האלה, ורדפוך והשיגוך... תחת אשר לא-עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב-מרוב כול"** (דברים כ"א)

התורה באה עלינו בתביעה על כך שאנחנו לא שמחים בעבודת ה'. איך ייתכן? הרי שמחה זה דבר רגשי. איך אפשר לשלוט בדבר כזה?

תרגיל בזוגות: כל זוג מקבל 5 כרטיסים עם האותיות ח' ב' ה' ש' מ' ועליהם לנסות ליצור מזה מילה. לחלק יוצאת המילה "מחשבה" ולחלק המילה "בשמחה". ([קישור לדף להדפסה וגזירה](#))
המגיד ממעזריטש מביא את הרעיון שהמילה בשמחה – אותיות מחשבה. (מגיד דבריו ליעקב כ"ט) **"עבדו את ה' בשמחה"** (תהילים ק'). הדרך לעבוד את ה' בשמחה היא באמצעות כוח המחשבה.

שאלת חשיבה: כיצד מחשבה יכולה להביא לשמחה? סבב שיתוף ברעיונות.

אגדת עם מספרת על זקן ששוחח עם נכדו ואמר לו: בתוך כל אדם חיים 2 זאבים. זאב אחד שחור והזאב השני לבן. הזאב השחור הוא כל הכוחות השליליים שבנו – העצבות, הקנאה, הכעס והגאווה. והזאב הלבן הוא כל הכוחות החיוביים שבנו – השמחה, השלווה, הנתינה והענווה. שני הזאבים נתונים תמיד במלחמה בלתי פוסקת. הנכד הקשיב בעניין, ואז שאל: "סבא, ומי מנצח?" התבונן בו הסבא בעיניים טובות ולחש לו: "הזאב שאתה בוחר להאכיל, הוא מנצח..."